

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Animi philosophantis cogitationes arduæ & anxiae

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

PISIDÆ, MVNDI OPIFICIVM.

Vt nauigantibus in cauis pelagi abditis,
 Quò latiùs protenditur vastum mare,
 Tantò magis se contrahunt præcordia.

Animi phi-
 lotophantis
 cogitationes
 arduæ &
 anxie.

Nam fulgetri si more percurram impetu,
 Et volucer attollar, penetrans singulas

Res quasque, & altiùs ferar, scisso æthere,

PETRVS recludam clauibus fictus modò:

Nec me hæc in arctum extensio redegerit,

Orbes polorum transiens, superabo aquam,

Forſitan abyſſum ex ipſo abyſſo, & exitum

Initio iungens, videns nec terminum.

1710

Tum pronus incumbens ad inum gurgitem,

Et conuolutus ad cauum voraginis,

Vortigine æſtuo, palòque vagus, & denuo

Ad humum reflecto limus curſum meum:

Nam quid ego ſum, ſcintilla niſi ſi terrea,

Lutùmque molle, aut puluis inſidens humi?

At quâ auolabo, quem ſecabòve æthera?

Pſal. 8.

Aut quâ profectus aſtra feriam vertice,

Ariſtot. 12.
 Metaph.

Orbem actus in quintum Lycei præſidis?

1720

Aut quemnam in alterũ polũ, aut quam ianuam,

Quæ reſerat illum, aut quam alteram ruruſus petam?

Pſal. 23.

Procedo quærens, refugio tangens manu:

Profunda terræ ſi infimæ conſpexero,

Nectãmque millenam altitudinem alteri,

Immenſitatísque modulum certum ſciam:

Discam at mea à terra, meáque matre, vbi

Longiſſimum pedem ſuum contraxerit.

Tum

Ὡς οἱ πλείοντες ἐν βυθῶν θαλατῆα,
Ὅσον περικύβητ' ἑσθ' ἀβύσσου τὸ πλάτος,
Πάροισι μάλλον συστολήν ἐν καρδίᾳ.

Εἰ καὶ κεφάλος γὰρ ἀγραπῆς ἀφ' ἑσθ' ἄμφοσ,
Καὶ πηλὸς ἄρ' ἔσθ' ἀπὸ περὶ τὰς φύσας·
Καὶ μάλλον ἄρ' ἔσθ' ἀπὸ τὸν ἀπ' ἑσθ' ἄμφοσ,
Τὰς κλεῖς ἀνοίξω, Πέτρ' ὡν πεπλασμέν' ἔσθ'·
Καὶ τῇ ποσάυτῃ μὴ γενωθεὶς ἐκείσθ'·
Υπερβυθικῶς ἕρ' ἀνοίξω ἕσθ' ἄμφοσ.

1710 Ἰσθ' ἀβύσσου ἕσθ' ἀβύσσου, καὶ πέρας
Ἀρχῆσ' ὁσπ' ἀπὸ τὸν, καὶ πέρας μὴδὲν βλέπων.

Τότε περικύβητ' εἰς τὸν ἄκρον πυθιδνῆα,
Καὶ ὁσπ' ἀπὸ τὸν περὶ τὸν ἄκρον τὸν βάθος,
Ἰλιθ' ἀπὸ τὸν, καὶ κλονοῦμαι, καὶ πάλιν
Εἰς γὰρ ὁ πηλὸς συσφραγεὶς ἕσθ' ἀπὸ τὸν·
Οὐδὲν γὰρ εἶμι πλὴν γινώσκω ἀπὸ τὸν,
Καὶ πηλὸς ἄρ' ἔσθ' ἀπὸ περὶ τὸν κένος.

Πλὴν ποῖ περὶ τὸν, ποῖον ἀπὸ τὸν ἄμφοσ;
Ἡ ποῖ πορ' ἀπὸ τὸν, καὶ τὸν ὁσπ' ἀπὸ τὸν τρέχων.

1720 Εἰς πέμπτον ἄρ' ἔσθ' ἕσθ' ἀπὸ τὸν πόλον;

Ἡ ποῖον αὐτῆσ' ἄμφοσ, ἢ ποῖον πύλιν
Ἐκεῖνον ἐκκλύνοντα, καὶ ποῖον πάλιν
Ζητῶν ἕσθ' ἀπὸ τὸν, ἕσθ' ἀπὸ τὸν ἕσθ' ἀπὸ τὸν
Τὸ τῆσ' κένωσ' γῆσ' εἴσθ' ἀπὸ τὸν βάθος,
Καὶ μύσθ' ἀπὸ τὸν πλέξασθ' ἀπὸ τὸν βάθος,
Καὶ γὰρ τὸ συμπερ' ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν,
Καὶ τῆσ' ἐμῆσ' γῆσ' τὸν ἐμῆσ' μὴδὲν μύσθ' ἀπὸ τὸν,
Τὸν μακρὸν αὐτῆσ' ποῖον ὁσπ' ἀπὸ τὸν πόλον.

α περικύβητ'

ΓΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Τότε προσελθὼν ταῖς ὑψητέραις πύλαις,

Καὶ πλὴν ἀνοικτοκλήσον ἐγκλείσω θύραν

1730

Ἀνοίγει γὰρ καὶ πλέον συτέλλει).

Ἀπλουμένη ἢ καὶ τενομένη πλέον,

Χαλαρὰ καὶ κλειθρα, καὶ φοβὴ τὰς εἰσόδους,

Τοῖς εἰσβάδην πολυῶσιν ἀμικειμένη.

Εὐχή.

Ἀλλ' ὦ θεῶν ἑσθίων ἀρχιτέκτων θαυμάσιε,

Ὁ τὸν σὸν υἱόν, Ἦν σιωπῆρασον λόγον,

Ἐκδοὺς δι' ἡμας τοῖς ἀτάκτοις οἰκέτας,

εἰς λύτερον ἔθροισι, υἱὸν ἡγαπημένον·

Ὅπως ἔχοντες, ὡς ἄν οἱ κεχωσμένοι

Σκάληκες ἕς γλῶσσαν ἄφω τὰς οἰκίας

1740

Ἡ γῆ γὰρ ἡμῖν ὡς ἐκείνοις ἦν ὄλα,

Βία, ἔσθη, δίατα, καὶ ζωὴς ἄφω.

Μὴ συγκατασπαοῦμαι ἐν ζῴφῳ πᾶσιν,

Ἀλλ' ἕς ἀνάστασίν τε καὶ νέμει πλάσιν,

Ἐλθὼν, ἐγείρη ἢ πεσοῦσαν εἰκόνα,

α. ἐποξέση

Καὶ τὰς ἀράχας τῆς πατῶν ἀποξέση.

Καὶ πᾶσα τὴν χροῦν ἐκπινάξῃ λενία·

Σπόγγῳ ἢ τῆς ῥύπτωσιν ἐκμάξας ὄλην,

Βεῖθουσαν ἕς γλῶσσαν πνυματώσει ἢ κένην,

Γὰρ ἔσθ' ὁ πνῦμα τῆς ἀληθείας ὄλης,

1750

β. ἀφορμὴν

Ἐκφυστὴν β. οἶδεν ἢ κλισίαι σεβάσμιον

Τὸν ἀράβατα τῆς ἀύω κληρονομίας,

Τὸν ἀγέλον ῥοιῶν τῆς καλῶν χειρομῆτι,

Τὸ ζωοποιὸν τῆς ἀγαθίας κέρας,

γ. σέλας

Τῆς υἰοθεσίας τὸ παρὰρχιον ἡρώας,

Τὸ καὶ μερίζον καὶ ἀφαιροῦν ὡς θέλει,

Τὰς

1730 Tum ad altiores promptus accedam fores,
 Ac ianuam claudam, quæ aperta clausaque est:
 Hæc cum recluditur, magis tum clauditur,
 Expansa quippe, arctatur hoc ipso amplius:
 Et claustra laxat, ac timere aditus facit,
 Opponiturque hanc ingredi tentantibus.

*Apocal. 3.
Esa. 22.*

O Machinator magne mirorum omnium,
 Qui Filium, Verbum & tuum ore nescium
 Ut tu exprimi, tradis malis pro seruulis,
 Pretium hostibus, charissimum natum tibi:
 Ne nos, habentes, ceu obruti terræ aggere
 1740 Vermes, sepulchro conditas nostras domos,
 (Nam terra nobis, sicut illis, tota erat
 Vita, esca, victus ratio, vitæque tumulus)
 Nunc denuò abripiamur à caligine:

*Psal. 72.
Precatiopis,
S. Trinitatis
mysterium
explicans.*

Sed ad reuiuiscenciam atque opus nouum:
 Restituat aduentu ruentem imaginem,
 Deiciat atque passionum araneas,
 Excutiat omnem linteoque puluerem,
 Omnésque spongia eluens sordes caua,
 Tendentem humi cinerem afflet almo Spiritu,

*Christi ad-
uentus.*

1750 Totius à quo veritatis Spiritum,
 Insigne numen vidit id quod conditum:
 Pignus supernæ hereditatis inclytum.
 Flumen bonorum munerum rapidissimum,
 Et sanctitatis viuudum robur piæ:
 Adoptionis finis † ante initium:
 Qui distribuit ac diuidit, velut placet,

Ephes. 1.

*Vel,
lumen.*